

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXIX. Qualiter negligentias cum laude suppleas.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XXIX.

QUALITER NEGLIGENTIAS CUM LAUDE SUPPLEAS.

ITEM, cum pro quodam tribulato oraret, vidit ipsum pro quo orabat, stantem coram Domino, et Dominum dicentem : « Ecce huic omnia peccata sua dimitto ; ipse vero omnia peccata et negligentias suas cum laude supplebit. Inter Præfationem enim ad hoc verbum : *Per quem majestatem tuam laudant Angeli*, laudet me in unione illius super-cœlestis laudis, qua veneranda Trinitas in invicem se laudat et laudatur, et effluit in beatam Virginem ac deinde in omnes Angelos et Sanctos ; legatque unum *Pater noster*, quod offerat in unione laudis qua cœlum et terra, et omnis creatura me laudat et benedicit : orans per me, Jesum Christum Filium Dei, orationem acceptari, per quem omne quod Deo Patri offertur, in summa ascendit placentia. Sicque omnia peccata illius et negligentiae per me supplebuntur. »

Deo Patri
placet quod
per Filium
offertur.

Si quis idem fecerit, pie credat eandem se gratiam percepturum, quia, ut supra ait Dominus, impossibile est hominem non consequi quæ credidit et speravit.

CAPUT XXX.

QUALITER SE DEUS CUM ANIMA VESTIT, ET DE EFFECTU GEMITUUM.

SOROR quædam dum in festo quodam ægrotaret, hæc Christi virgo, pietatis affectu, Dominum pro infirma orabat, piis querelis Domino opponens, cur dilectricem suam

Bonum
infirmi-
tatis.

quam tam ferventer sibi in choro assistere sciret, fecerit infirmari. Cui Dominus : « Et quare non licet mihi cum dilecta mea cum voluero, tripudiare ? Cum homo enim infirmatur, induo me anima ejus, velut vestimento decoris, et sic in jucunditate Cordis mei assisto Patri meo, gratias agens et laudans pro omnibus pœnis quas sustinet homo ille. » Et adjecit : « Quicumque desiderat ut ejus anima me vestiam, mane cum surgit, ad me toto quo potest corde suspiret, desiderans ut omnia opera sua die illa in eo operer. Sicque per gemitum me sibi intrahens, erit vestis mea ; et sicut corpus vivit et regitur ex anima, sic anima ex me vivens omnia per me operatur. »

Gemitus ex
amore
reficit,
illuminat,
et acuit
mentem.

Dixitque iterum Dominus : « Magni effectus sunt gemitus, ita ut nunquam homo ad Deum ingemiscat, quin ei proximior quam antea fiat. Gemitus enim qui ex amore aut desiderio mei, sive gratiæ meæ, provenit, tria in anima operatur bona. Primo, animam fortificat, sicut bonus et suavis odor qui hominem reficit et confortat. Secundo, ipsum illuminat, sicut sol domum antea tenebrosam ; tertio, eam dulcificat, ut omne quod agit sive patitur, magis sibi sapiat. Gemitus vero qui ex contritione peccatorum provenerit, velut bonus legatus, animam Deo reconciliat, gratiam reo impetrat, et conscientiam turbatam serenat. »

Tunc illa intra se cogitabat quomodo fieri posset quod dicitur : *Peccator in quacumque hora ingemuerit, omnium iniquitatum ejus non recordabor*, (EZECHIEL. XVIII. 23.) cum adhuc tamen homo peccata sua confiteri oporteat, nisi vera necessitas confessionem excludat. Ad quod Dominus respondit : « Cum aliquis pro reo intercedit, non tamen servus ille statim ante faciem domini sui præsumit accedere, nisi prius a sordibus se emundet, et vestibus se mundis induat. Sic peccator, licet

eum in gratiam meam susceperim, decet tamen eum sordes suas detergere, et decore virtutum se vestire. »

CAPUT XXXI.

QUALITER HOMO SECUNDUM PLACITUM DEI VIVAT.

EXORATA rogabat Dominum pro quadam persona, ut se instrueret quomodo secundum placitum suæ voluntatis vivere posset; pro qua tale responsum a Deo accepit: « Ipsa more sponsæ caput suum, manus, brachia et pectus suum adornet, et mantello se circumdet. Caput ejus divinitas mea est, quam laude et reverentia velut diademate adornet. Manus quoque et brachia annulis et armillis aliisque ornamentis decoret: hæc enim omnia opera sua et labores, in unione et intentione operum et laborum meorum faciat. Habeat quoque anulum sapientiæ, hoc est, Scripturam sanctam frequenter legat, et memòriter teneat, quia sponsam sapientiæ decet esse in divinis eruditam. Habeat etiam anulum amoris, Deum scilicet toto corde, totisque viribus unice diligendo; anulum insuper fidei teneat, hoc est, fidem quam mihi professa est, omni diligentia servet; anulum quoque nobilitatis habeat, hoc est, exempla virtutum mearum imitetur: humilitatem videlicet, obedientiam, patientiam, voluntariam paupertatem, et cæteras virtutes meas, ex quibus anima nobilitata amplexibus meis digne perfruatur. Pectus vero suum adornet: suaves scilicet, et amatorias de me cogitando cogitationes, recolligens sibi in fasciculum omnia verba, opera, et passiones meas, quæ per jugem memoriam a corde ejus non recedant. Circumdet

Sit Christi.
Sponsa in di-
vinis erudita.